

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ*

Στὸ θάνατο τοῦ Στυλιανοῦ Μαρκοῦ.¹⁾

Χθὲς ἔδειξες, ὦ Τύχη, σὲ ἐμὲ καὶ στὸν κόσμον
τὸν νέο καὶ εἶπες μὲ τῇ λαλιά σου : Ρίξε τὸ
βλέμμα στὸ σεμνὸ νέο καὶ πὲς, ἂν μπορῇ νὰ
καλλίτερος κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα.

✽

Ἰδὲς στὴ σκεπτικὴ ὄψι, ποῦ γλυκὰ χαμογε-
λαίει τὸ ἄνθος τῆς πρώτης νεότητος, ζήτησε
στὰ βάθρα τῆς ψυχῆς του καὶ ἂν μπορῆς ν' αὐ-
ρῆς καλλίτερον.

✽

Ἰδὲς χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ γύρω του νὰ θη-
σανόσης ἀγάπη μεγάλη, καὶ σὲ αὐτὸ νὰ κλίνη
καὶ νὰ θροῇ ἡ δάφνη σὲ θεϊκὴν αὖρα.

✽

Σὲ τόση ἐλπίδα γιὰ σένα, ὦ ἄχαρη Τύχη, ἔνα
πανάχο καλὸ βλέπω, καὶ πολὺ ἐλεεινὸ, μακρυνά
ἐξοῦσα καὶ δὲν εἶδα τὸ λείψανό του.

55

Στὴν κρῖα Στέλλα Μακοῦ, κόμισσα Σολωμοῦ,
γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ της.²⁾

Ἦτανε ἀκίνητος ὁ ἀδελφός σου, δλόλευκος τὸ
πρόσωπο μὲ τὴν ὕστερη χλωμιάδα. Σὺ κλαίοντας
τὸν φιλοῦσες τὸ στήθος, ποῦ προτιήτερα γιὰ σὲ
ἔκαιε ἀπ' ἀγάπη.

✽

Ὡς τόσο, ἦσυχος τὴν ὄψι ἐπῆγαινε στὲς ἀγ-
κάλες τοῦ Πλάστου, καὶ τὴν εὐλογημένη ψυχὴ
τὴν ἀκολουθοῦσαν ἢ ἀρετές, ποῦ σὺν ἐξοῦσε
στὴν καρδιά εἶχε.

✽

Ἐτρεξαν ἀμέσως ἀπὸ τὰ αἰώνια λημέρια νὰ

1) Ὁ Στυλιανὸς Μαρκοῦς ἦτο ἀδελφός τοῦ ποιη-
τοῦ Γερασίου Μαρκοῦ. Κατεγίνετο καὶ αὐτὸς εἰς
τὴν ποίησιν καὶ εἶχε γράψῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ποίημα
τὸ ὁποῖον ἤρρεσεν εἰς τὸν Σολωμόν.

Ἀπέθανε τῇ 29 Ἀπριλίου τοῦ 1852, μετὰ τὸ Πά-
σχα καὶ ὁ Σολωμός εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐξοχὴν, διότι
εἶχε τὴν συνήθειαν ὁσάκις ἡ πόλις Κερκύρας θορυ-
βῶδως ἐώρταζε, νὰ καταφεύγῃ εἰς φιλήσυχα μακρυνά
μέρη.

2) Ὁ Διονύσιος Μακοῦς ἦτο ἀδελφός τῆς Στυλια-
νῆς Μακοῦ, συζύγου τοῦ Ροβέρτου ἀδελφοῦ τοῦ ποιη-
τοῦ, ἀπὸ ἄλλην ὁμοῦ μητέρα, δηλὰ διὰ τὴν νόμι-
μον σύζυγον τοῦ πατρὸς του.

τὸν ἀνταμώσουν τὰ παιδάκια σου, μὲ παιδικὴ
ἀναγαλλίασι.

✽

Αὐτὸς τὰ ἐδέχετο μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες, ἀλλὰ
βλέποντας στὴ ρόδινη θωριά των τῇ θωριά
σου, ἐσυγκινήθηκε καὶ ἐδάκρυσε.

56

Στὸ θάνατο τοῦ Πίον Ζ'.

(μὲ ὑποχρεωτικὰς ρίμες)

Ἐχύνετο μιὰ λάμψη καὶ ἀτελείωτη μελωδία
στὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ποῦ ἀνέβαινε. Ἀλλὰ
ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἔφρευγε, ἀκούετο ἀρμονία ἀπὸ λυ-
πητερὲς φωνές.

✽

Ἐδωκα μιὰ εὐσπλαγχνικὴ ματιὰ ἐδῶ κάτω,
γιὰ τὸ θρόνο, ποῦ ἄδειασε. Σὺν πῆγα'νε στὸν
οὐρανὸ ἀναγαλλιάζε, ποῦ ἔβλεπε νὰ τὸν ἀκο-
λουθοῦνε χορὸς ἀπὸ κάθε λογῆς ἀγίης ἀρετές.

✽

«Ἐ λ α, νὰ σὲ ἀσπιοθοῦμε» ἔλεγανε τρεῖς
ἦχοι ἐνωμένοι εἰς ἓνα, καί, χίλιες φωνές ξανὰ-
λεξαν : Ἐ λ α !

✽

Ἐλαβε τὸν ἀσπασμόν καὶ ἔλαμψε σὰν αὐγε-
ρινὸ ἀστέρι. Κανένας μιτροφορεμένος δὲν ἐλάμ-
πύριζε μὲ ωραιότερο φῶς.

57

Ἡ Ζάκυνθος.

Ἐχαμογέλασε ἡ φύσις καί, νά, ἡ Ζάκυνθος
ἐπρόβαλε ἀπ' τὴν ὁμορφίᾳ ἀγκαλιὰ τῶν κυμά-
των. Νά, τὰ αἰθέρια πνεύματα στεφανωμένα
ἀπὸ μυρτιὲς ἔφρυναν ἀπ' τὰ λημέρια τῆς Ἀ-
φροδίτης.

✽

Κάθε μέρος τῆς ἀπὸ ὁμορφίᾳ στολίζεται. Μὲ
τὸ ὠραῖο χαμόγελο δὲν ὑψώθησαν τὰ βουνὰ
χλωμά καὶ δύσβατα. Καὶ ἡ ἀμμουδιὰ καὶ τ' ἀ-
πότομα γκρεμνὰ εἶναι στολισμένα μὲ πρα νινάδα.

✽

Ἐκάθησαν σὲ λαγκαδιές, ἐσῆκωσαν τὸ κε-
φάλι τὰ βουνὰ καὶ σὲ στρώματα ἀπὸ τριαντά-
φυλλα καὶ ἀμάραντα μουρμουρίζοντας τρέχουν
τὰ νερά.

Ὁ Σκοπὸς ἐσηκώθηκε τελευταῖος καὶ θεω-

ρῶντας ἀπὸ ψηλὰ τὸν μυριόμορφο κάμφο, εἶδε τί μπορεῖ καὶ δύναται νὰ κάμῃ ἡ φύσις.

58

Ἡ ἀγρότης.

(μὲ ὑποχρεωτικὲς ρίμες)

Μέσ' στὸ γλυκοχάραγμα, στὸ μυστικὸ περι-
βόλι ἀνοίγει ἓνα τριαντάφυλλο, κρυμμένο μέσα
στὰ φύλλα ποῦ εἶναι σὰν παρθενικῆς ντροπῆς
πέπλος.

✽

Ἀνάμεσα ἀπ' αὐτὰ λιγάκι προβαίνει καὶ κα-
θάρια τοῦ οὐρανοῦ δροσοῦλα δροσίζει, καὶ μό-

λις τολμάει νὰ φιλήσῃ τὰ φύλλα ὁ ἀγνότερος
ἔρωσ τοῦ Ζεφύρου.

✽

Ἐκεῖνος ποῦ μὲ αὐτὸ στολίζει τὴν ἀθῶα κό-
μη, θὰ φανῇ μὲ τὴν ὀρι παναισμένη ἀπὸ τὴν
παρθενιῶ, ποῦ τόσον ἀγαπᾷ ὁ πρῶτος ἔρωτας

✽

Ἀπ' αὐτὸ τὸ τριαντάφυλλο ἔπλεξαν στεφάνι
οἱ ἄγγελοι ὅταν ἔφθασεν ἡ Παναγία στὸν Πα-
ράδεισο καὶ ὅλος ὁ οὐρανὸς ἀναγαλλίασε ὕστερα
ἀπ' τὸ Θεό.

Μετάφρασις ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Η ΜΕΤΩΠΗ ΤΟΥ ΓΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

Νέον τμήμα τῆς μετώπης τοῦ Παρθενῶνος
πρόκειται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐν τῷ Βρετανικῷ
μουσεῖῳ ὑλᾶζον. Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Μπό-
τερελ. Παριστάνει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώ-
ρακα ἐνὸς ἱππέος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνὸς ἵππου
εὐρισκομένου ὀπισθέν του. Ἡ κεφαλὴ τοῦ
ἵππου εἶνε πολὺ καλὰ διατηρημένη. Τὸ ὑπό-
λοιπον ἔχει φθαρῇ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ
βρετανικοῦ κλίματος. Τὸ τμήμα αὐτὸ τῷ
1771 εἰς Ἀγγλὸς ἀρχαιοπώλης τὸ ἀνεῦρε με-
ταξὺ ἄλλων τεμαχίων ἀναγλύφων. Ἐκτοτε πε-
ριήχετο εἰς διαφόρους χεῖρας ὡς ἀγνώστου ἐ-
ποχῆς ἀρχαιότης, ἐλὶ δεκατηετίδας δὲ ἦτο θαμ-
μένον εἰς ἓνα κῆπον χωρίου τῆς κομητείας
τοῦ Ἑσσεξ.

✽

ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον ὑπεβλήθη
σχέδιον μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου,
ὀνομασθὲν, «Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐλευθε-
ρίας» καὶ τὸ ὁποῖον ἔχῃ τὸ χάρισμα τῆς ἀπλό-
τητος.

Τὸ ἔτος θὰ διαιρεῖται εἰς 13 μῆνας ἔξ 28
ἡμερῶν ἕκαστος, ἥτοι ἐκ 4 ἑβδομάδων. Ἐκα-
στὸς μὴν θὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τῆς Δευτέρας. Θὰ
εἶνε οὕτω ἐκ 364 ἡμερῶν ἕκαστος. Ἡ πρώτη
ἡμέρα τοῦ ἔτους δὲν θὰ ἀνήκῃ εἰς οὐδὲνα
μῆνα, θὰ μένῃ εἰς ἀπομόνωσιν, θὰ εἶνε ἡ τρια-
κοσιοστὴ ἑξηκοστὴ πέμπτη ἡμέρα ἡ ἀπαραιτή-
τος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους. Κατὰ
τὰ δέκατα ἔτη θὰ προστίθεται μία ἐνδιάμεσος
ἡμέρα μεταξὺ τῆς τελευταίας τοῦ Φεβρουαρίου
καὶ τῆς πρώτης τοῦ Μαρτίου.

Κατὰ τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Ἐλευθερίας» αἱ
ἡμέραι τῆς εορτῆς καὶ αἱ ἐπέτειοι συμπύκνουν.
Οὕτω ὁ γεννηθεὶς τὴν Τρίτην, θὰ εορτάζῃ τὰ
γενέθλια πάντοτε τὴν Τρίτην. Ἡ Μεγάλῃ Πα-
ρασκευῇ θὰ συμπέσῃ τακτικῶς τῇ ὁγδὼν Μαρ-
τίου καὶ τὸ Πάσχα τὴν 7ην κλπ.

Πλεονεκτήματα: Πλήν τῆς ἀπλότητος, θὰ

περιορίζονται αἱ ἐτήσια δαπάναι διὰ τὴν ἐκ-
δοσιν νέων ἡμερολογίων, χιλιάδων τόνων
χάρτου, χιλιάδων ὥρων ἐργασία διὰ τοὺς τυπο-
γράφους καὶ βαρέλια μελάνης.

✽

Η ΝΕΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ «Jazz band», τὸ νέον εἶδος ὀρχήστρας
κατέκτησε τὸ Παρίσι. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μαύρους
ἀπὸ ἓνα «μπάνζο» (εἶδος μανδολίνου, τὸ κατώ-
τερον μέρος τοῦ ὁποίου εἶνε ἓνα ταμποῦρλο)
ἀπὸ ἓνα πέρφερο, ἀπὸ ἀρκετὲς... κατσαρόλες
χίλκινες, ἀπὸ ντέφια, καστινιέτες, κουδούνια
ζώων, ἀπὸ σφυρίκτρας αὐτοκινήτων καὶ ἀπὸ σει-
ρήνας ἀτμοπλοίων...

Ἡ ὀρχήστρα αὕτῃ προκαλεῖ ἓνα ἁρμονικὸν
θόρυβον, λέγουσιν οἱ ἀκούσαντες, σπανίας καλλι-
τεχνικῆς ἀπολαύσεως! Ὅταν τὰ παιζόμενα κομ-
μάτια φθάνουν εἰς τὸ φόρτε, οἱ μουσικοὶ ἀν-
ξάνουν τὴν κακοφωνίαν, θρυμματίζοντες με-
σφαίρας περιστροφῆς στήλας πιατέλων τοῦ καφέ.

Τὸ «Ματέν», περιγράφον μίαν τοιαύτην συ-
ναυλίαν, ἀποκαλύπτει, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ
νέου πρίγματος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Διευ-
θυντηρίου ἔκαμε θραῦσιν ἡ λεγομένη «νισουρι-
στικὴ συναυλία». (Concert miaulique). Οἱ θια-
σῶται τοῦ θορύβου ἔκλειαν τότε μέσα εἰς τὸ
κλειδοκύμβαλον καμμιὰ εἰκοσαριά γάτες, τῶν
ὁποίων ἐπρόβαλλαν μόνον τὰ κεφάλια. Εἰς κάθε
πλήκτρον ἦτο προσηρμοσμένον ἔλασμα, τὸ ὁ-
ποῖον ἐκεντοῦσε τὴν οὐρὰν ἐνὸς ἀπὸ τοὺς γά-
τους. Τὰ οὐρλίσματα τῶν βατανιζομένων αἰ-
λουροειδῶν ἀπετέλουν τὴν συναυλίαν.

✽

Ο «ΓΛΑΥΚΟΣ».

Εἰς τὸ ἐν Μιλάνῳ θέατρον «Λυρικόν» ἐπαί-
χῃ τρίπρακτος τραγῳδία Ἑλληνικῆς ὑποθέ-
σεως, ὁ «Γλαῦκος», ἔργον τοῦ Ἡρακλέους
Λουίτζι Μορσέλλι. Ὁ μῦθος τοῦ Γλαύκου ἔσχε
διαφόρους μορφάς. Ἡ ἀπλουστερά εἶνε αὕτη
Ὁ Γλαῦκος, ἀλιεὺς τῆς Βοιωτίας, ὁ ὁποῖος